

spille nogen væsentlig Rolle; jeg forsikrer, at Statskassen ikke vilde faa mange hundrede Kr. ud af det. Toldafgifterne kunne nok komme til at løbe op til en vis Sum, men jeg skal gentage, hvad jeg sagde før, at hvis vi skulle indføre et organiseret Toldvæsen, kommer Staten til at betale mindst det tredobbelte af, hvad den nu har som ren Indtægt. Man maa jo nemlig huske paa, at Befolkningen paa Færøerne er spredt over 17 forskellige Øer, og at der paa flere af dem bor ca. hundrede Mennesker, men ikke desto mindre maatte man have Toldembedsmænd paa dem, og dem alle skulde man jo lønne.

Maa jeg endnu sige et Par Ord om Toldindtægterne. Se vi hen til, hvad Staten havde, inden vi fik Loven om Indførselsafgift af Vin, Øl og Spirituosa paa Færøerne, var Indtægten gennemsnitlig kun 8,000 Kr. For at blive af med Fiske-tienden og den trykkende Læsteafgift navnlig paa Kul og Salt blev der i Lagtinget vedtaget et Lovforslag, som senere ophøjedes til Lov, hvorefter der blev lagt en Afgift paa Spiritus, Vin og Øl, Hvidtøl er ikke en Gang fri for Afgift, hvorfor der betales 5 Øre pr. Pot. Det har vist sig, at medens Staten giver omtrent 17,000 Kr., har denne Afgift været oppe i over 30,000 Kr. Derved have Færøerne altsaa faktisk i den sidste Tid bestræbt sig for at yde en større Afgift til Staten, end de gjorde i Forvejen. Der er ogsaa en anden Afgift, som Færøerne af eget Initiativ have paalagt sig. (Afbrydelse). — Ja, de ere jo alligevel lidt interesserede i dette Forhold — det er med Hensyn til de norske Hvalfangere. Vi have nu to Stationer og fra disse drives Hvalfangsten med tre Dampskibe. Til at begynde med betalte disse ingen Afgift, men nu svare de 25 Kr. pr. Bardehval, de fange. Paa Grund af, at vore Fonds deroppe, navnlig det saakaldte økonomiske Fond, komme til at lide under denne Hvalfangst, fordi der nu falbydes en Masse Hvalkød, som Færingerne sætte stor Pris paa, opnaas der næsten ingen Pris for den Grind, der sælges. Derved taber navnlig dette Fond en ganske betydelig Sum; derfor blev det foreslaaet og er nu bestemt ved Loven, at økonomisk Fond forlods skal have 1,000 Kr. om Aaret af Afgiften, men der er alligevel Udsigt til, at Staten ogsaa herhjemme faar et Par Tusind Kr. om Aaret. Man kan derfor ikke med Føje sige, at vi søge at unddrage os de Byrder, som det øvrige Kongerige maa bære, tværtimod søge vi at bidrage til Statens Indtægter.

Hvad nu det store Underskud angaar, som Færøerne give, har jeg i sin Tid haft Lejlighed til at udtale i Landstinget, at det egentlig ikke er ganske korrekt at fremdrage et saadant Forhold for Færøernes Amt alene; for hvis man gør Regnskabet op for Færøernes Amt, skal man virkelig gøre det samme for hvert af Kongerigets Amter, og saa faa vi at se, om alle Amterne hernede virkelig staa med Palmer i Hænderne. Jeg vil ikke tale om, at hvis vi skulde tage de Dele af Kongeriget, hvor Fiskeriet bliver stærkest drevet, og se, hvor meget Befolkningen der yder til Statens Tarv, tror jeg nok, at det for de Deles Vedkommende ikke vil stille sig stort bedre end for Færøerne. Endnu skal jeg tilføje, at naar vi se paa Statens Indtægter og Udgifter i det hele taget, er Forholdet med Færøerne aldeles ikke saa slemt, som det ved første Øjekast ser ud til. Gaa vi lidt længere ind paa Statsregnskabet og se, hvor mange Millioner der er lagt i Jærnbanner til Gavn for Befolkningen og til Fremme af Landet i det hele taget, finder man, at der hertil er anvendt over 200 Millioner Kr. Paa Færøerne have vi ingen Jærnbanner, disse have vi ingen Gavn af, men vi ere Statsborgere lige saa vel som de øvrige. Naar vi nu sige: Lad os give Færøerne et lignende Beløb af Statskassen til deres egen Forvaltning, mod at de svare Staten en lignende Rente som den, Jærnbannerne give nu, saa tror jeg nok, man deroppe vilde sige: Tak, lad os faa det, saa skulle vi svare til det øvrige Kongerige *pro rata*. Det er derfor ikke rigtigt, naar man pukker paa at Færøerne give stort Underskud aarlig, Vi ere en Del af Kongeriget og have all. de samme Rettigheder som de andre, men paa Grund af Færøernes Beliggenhed og de uheldige Forhold i det hele, hvor Kampen for Tilværelse er saa haard der som i ingen anden Del af Kongeriget, synes jeg, vi ere opfordrede til at se paa dem med saa megen Venlighed, som det kan være foreneligt med Hensynet til det hele. Jeg vil da ikke haabe, at Færøerne, hvis vi nu komme ud over Salget af Vestindien, skulde staa for Tur til at blive solgt som Del Nr. 2 af Kongeriget for Underbalancens Skyld, dertil tror jeg nok, at Færøerne er lidt for gode for det øvrige Kongerige. Jeg skal indskrænke mig hertil og haaber, at man ikke saa ofte eller ikke oftere vil lade Færøerne føle, at man er paa en Maade ked af dem og af den Underbalance, de give, for det er, som sagt, ikke ganske berettiget.